

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.873 van 12 april 2012
in de zaak A. 199.816/VII-38.060.**

In zake : 1. Dirk BLOMME
 2. Viviane FILLIERS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Konstantijn Roelandt
 kantoor houdend te 1040 Brussel
 Galliërslaan 33
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bergé en Justin Simenon
kantoor houdend te 3000 Leuven
Naamsestraat 165
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :
de NV DOSSCHE MILLS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mario Deketelaere
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Meir 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 12 april 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 29 december 2010 houdende het verlenen aan de NV Dossche Mills & Bakery van een definitieve milieuvergunning, na een termijn

op proef, voor de exploitatie van een graanmaalterij, gelegen aan de Tolpoortstraat 40 te Deinze.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 216.152 van 3 november 2011 werden de debatten heropend, werd de zaak verwezen naar de gewone rechtspleging en werd de NV Dossche Mills toegelaten in het geding tussen te komen.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 januari 2012.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Konstantijn Roelandt, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Justin Simenon, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Mario Deketelaere, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Voor de uiteenzetting van de feiten wordt verwezen naar het arrest nr. 216.152 van 3 november 2011.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5. Met betrekking tot de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voeren de verzoekende partijen aan dat reeds in het verleden de geluidshinder erkend is als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor de huidige eerste verzoeker. Zij citeren hiervoor uit het arrest van de Raad van State nr. 120.126 van 4 juni 2003. Zulks zou ook blijken uit een geluidsmeting van 29 maart 2011, waarbij de richtwaarden opgelegd in de proefvergunning werden overschreden met respectievelijk 13,2 dB(A) ter hoogte van de woning van de tweede verzoekster en 9,7 dB(A) ter hoogte van de woning van de eerste verzoeker. Zij citeren eveneens uit de op 24 augustus 2000 door de deputatie in eerste aanleg verleende vergunning, waaruit volgens hen blijkt dat het hoge aantal transportbewegingen verkeershinder veroorzaakt, zodat ook dit een ernstig nadeel is. Bovendien stellen zij dat niet kan worden voorbijgegaan aan het feit dat de tweede verzoekster vlak bij de uitgang van het bedrijf woont en dus voortdurend geconfronteerd wordt met afremmende vrachtwagens die in- of uitrijden. Het afremmen en optrekken van vrachtwagens gaat volgens hen gepaard met ernstige geluidshinder, zodat het woonklimaat van de tweede verzoekster ernstig wordt aangetast. Zij besluiten met een citaat uit het arrest van de Raad van State nr. 156.449 van 16 maart 2006, waarin het door hen aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvaard is op grond van geluidshinder en merken op dat die situatie sedertdien niet is gewijzigd.

6. De verwerende partij argumenteert dat het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel op foutieve of achterhaalde feitelijke gegevens steunt, "in het bijzonder met betrekking tot het verkeer", door geen rekening te houden met de omstandigheid dat de afdelingen "zakgoedverladingen" verplaatst zijn naar het industrieterrein aan de Tweebruggenlaan, waardoor het aantal transportbewegingen aanzienlijk is afgenomen en met het feit dat de verkeerssituatie in de Tolpoortstraat sinds nagenoeg een jaar is gewijzigd, doordat nu eenrichtingsverkeer wordt toegepast. Zij stelt dat de hinder door het verkeer ter hoogte van de woningen van de verzoekende partijen daardoor zeer sterk is afgenomen, "vermits de klacht precies was dat de in- en uitrijdende vrachtwagens elkaar op een zodanige wijze hinderden dat feitelijke afspraken over een éénrichtingsverkeer ten behoeve van het bedrijf werden gemaakt". De verwerende partij acht het ook onwaarschijnlijk dat er nog hinder zou zijn ingevolge stilstaande of wachtende vrachtwagens. Zij wijst voorts op de afname van de vergaderfrequentie van de overlegcommissie van vier keer per jaar naar minstens één keer per jaar ingevolge een globale verbetering van de hindersituatie en op het feit dat zowel de afdeling Milieu-inspectie als de stad Deinze de laatste jaren geen klachten omtrent geluids- of stofhinder hebben ontvangen. Zij merkt op dat het bedrijf een principiële beslissing tot herlokalisatie heeft genomen, zodat het aangewezen is dat alle betrokken partijen en overheden een normale uitvoeringstermijn voor het project in aanmerking nemen. Ten slotte wijst de verwerende partij erop dat de metingen van 29 maart 2011 worden tegengesproken door het vijfde geluidsrapport "update 2010" van de erkende milieudeskundige SGS, waaruit blijkt dat zowel de bestaande als de nieuwe installaties de respectievelijke richt- en grenswaarden niet overschrijden.

7. De tussenkomende partij is vooreerst van oordeel dat het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet ernstig kan worden genomen, aangezien de verzoekende partijen hun vordering tot schorsing pas hebben ingediend op de laatste dag van de termijn waarover zij beschikten. Net zoals de verwerende partij, stelt ook de tussenkomende partij dat de feitelijke omstandigheden grondig zijn gewijzigd sedert de arresten waarin het door de

eerste verzoeker, respectievelijk beide verzoekende partijen aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel werd aanvaard. Dienaangaande citeert de tussenkomenende partij uit het arrest nr. 189.332 van 8 januari 2009 waarin de Raad van State heeft geoordeeld, enerzijds, dat in een eerder arrest, nr. 156.449 van 16 maart 2006, hij het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel heeft aanvaard omdat het eerste middel, dat betrekking had op de geluidshinder, ernstig werd bevonden en omdat dat nadeel ook beoordeeld werd in functie van de toename van het vrachtverkeer in de onmiddellijke omgeving als gevolg van de uitbating en, anderzijds, dat in de op dat ogenblik voorliggende zaak geen van beide voorwaarden (nog langer) vervuld was. Zij is voorts van oordeel dat de geluidsmeting van 29 maart 2011 "volstrekt irrelevant en bovendien misleidend" is, aangezien het een loutere "geluidsmeting" betreft en geenszins een geluidsstudie, waardoor aan die meting "geen enkel onderzoek en/of beoordeling van de mogelijke geluidsbronnen gekoppeld" werd. Ook wijst zij erop dat er reeds eerder erkende gewijzigde omstandigheden zijn, zoals de inmiddels volledig uitgevoerde geluidssanering, bepaalde geluidsbronnen die zijn weggefallen en de aanzienlijk gewijzigde verkeerssituatie. Vervolgens citeert zij de bestreden beslissing, wat de verslagen van de geluidsstudies betreft, waaruit moet blijken dat de grenswaarden niet worden overschreden en wijst zij ten slotte op de ingrijpende wijziging van de verkeerssituatie.

Beoordeling

8. Opdat er sprake kan zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient het aangevoerde nadeel ernstig te zijn en moet dat ernstig nadeel eveneens moeilijk te herstellen zijn.

Volgens de verzoekende partijen bestaat het nadeel in de geluids- en verkeershinder in de onmiddellijke omgeving van hun woning.

Geluidshinder kan ernstig zijn indien op afdoende wijze wordt aangetoond dat deze de leefbaarheid sterk aantast. Om zulks te bewijzen verwijzen

de verzoekende partijen naar een geluidsmeting van 29 maart 2011, uitgevoerd door een door hen aangestelde deskundige, waaruit zou moeten blijken dat de richtwaarden opgelegd in de proefvergunning overschreden worden. Uit de metingen uitgevoerd door de deskundige, aangesteld door de tussenkomenende partij in september 2010, blijkt dat noch de richtwaarden, noch de grenswaarden worden overschreden. Er bestaat bijgevolg geen zekerheid nopens de al dan niet overschrijding van richtwaarden of grenswaarden. Ook blijkt dat sedert enkele tijd een volledige saneringsoperatie heeft plaatsgevonden bij het productieproces, dat een aantal exploitatieactiviteiten werden stopgezet en dat andere activiteiten werden verplaatst. De verzoekende partijen spreken dit niet tegen, evenmin het feit dat de verkeerssituatie grondig is gewijzigd.

Uit die elementen leidt de Raad van State af dat de toestand die aanleiding heeft gegeven tot eerdere schorsingen van de tenuitvoerlegging, merklijk is gewijzigd, zodat het aangevoerde nadeel niet automatisch dezelfde ernst kan vertonen als voorheen.

De schorsing van de tenuitvoerlegging van een exploitatievergunning is een zwaarwichtige maatregel, omdat het in feite voor de exploitant de tijdelijke stopzetting van zijn exploitatie betekent, zodat de Raad van State een dergelijke maatregel met de nodige omzichtigheid toepast en dan slechts in die gevallen waarin absolute zekerheid bestaat dat het aangevoerde nadeel ernstig is.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat te dezen twijfel bestaat over de ernst van het nadeel zoals het zich thans voordoet, temeer daar er klaarblijkelijk sedert geruime tijd ook geen klachten zijn van andere omwonenden.

9. Hieruit volgt dat niet is voldaan aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf april tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,
bijgestaan door

Yves Depoorter,

kamervoorzitter,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Yves Depoorter

Luc Hellin